

மூவொரு கடவுள் பெருவிழாவுக்குப் பின்வரும் பத்தொன்பதாம் ஞாயிறு

19th Sunday after Trinity

19. søndag efter Trinitatis

திரித்துவ காலம் | Trinity

Primary Bible: GT1931/NT1907 — Dansk GT1931 + NT1907 med oprindelig retskrivning

Generated on 2026-04-17

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Isaiah 44:22-28

Verse Text

44:22 jeg sletted som Taage din Misgerning og som en Sky dine Synder. Vend om til mig, thi jeg genløser dig!

44:23 Jubler, I Himle, thi HERREN greb ind, fryd jer, I Jordens Dybder, bryd ud i Jubel, I Bjerge, Skoven og alle dens Træer, thi HERREN genløser Jakob og herliggør sig ved Israel.

44:24 Saa siger HERREN, din Genløser, som danned dig fra Moders Liv: Jeg er HERREN, som skabte alt, som ene udspændte Himlen, udbredte Jorden, hvo hjalp mig?

44:25 som tilintetgør Løgnernes Tegn og gør Spaamænd til Daarer, som tvinger de vise tilbage, beskæmmer deres Lærdom,

44:26 stadfæster sine Tjeneres Ord, fuldbyrder sine Sendebuds Raad. Jeg siger om Jerusalem: »Det skal bebos!« om Judas Byer: »De skal bygges!« Ruinerne rejser jeg atter!

44:27 Jeg siger til Dybet: »Bliv tørt, dine Floder gør jeg tørre!«

44:28 Jeg siger om Kyros: »Min Hyrde, som fuldbyrder al min Vilje!« Jeg siger om Jerusalem: »Det skal bygges!« om Templet: »Det skal grundes!«

திருமுகம் (Epistle)

Ephesians 4:22-28

Verse Text

4:22 at I, hvad eders forrige Vandel angaar, skulle aflægge det gamle Menneske, som fordærves ved bedrageriske Begæringer,

4:23 men fornyes i eders Sinds Aand

4:24 og iføre eder det nye Menneske, som blev skabt efter Gud i Sandhedens Retfærdighed og Hellighed.

4:25 Derfor aflægger Løgnen og taler Sandhed, hver med sin Næste, efterdi vi ere hverandres Lemmer.

4:26 Blive I vrede, da synder ikke; lad ikke Solen gaa ned over eders Forbitrelse;

4:27 giver ikke heller Djævelen Rum!

4:28 Den, som stjæler, stjæle ikke mere, men arbejde hellere og gøre det gode med sine egne Hænder, for at han kan have noget at meddele den, som er i Trang.

நற்செய்தி (Gospel)

Mark 2:1-12

Verse	Text
2:1	Og da han nogle Dage derefter atter gik ind i Kapernaum, spurgtes det, at han var hjemme.
2:2	Og der samledes mange, saa at der ikke mere var Plads, end ikke foran Døren; og han talte Ordet til dem.
2:3	Og de komme og bringe til ham en værkbruden, der blev baaren af fire.
2:4	Og da de ikke kunde komme nær til ham for Folkeskaren, toge de Taget af, hvor han var; og da de havde brudt Hul, firede de Sengen ned, hvorpaa den værkbrudne laa.
2:5	Og da Jesus saa deres Tro, siger han til den værkbrudne: „Søn! dine Synder ere forladte.“
2:6	Men nogle af de skriftkloge sade der og tænkte i deres Hjerter:
2:7	„Hvorfor taler denne saaledes? Han taler bespotteligt. Hvem kan forlade Synder uden een, nemlig Gud?“
2:8	Og Jesus kendte straks i sin Aand, at de tænkte saaledes ved sig selv, og sagde til dem: „Hvorfor tænke I dette i eders Hjerter?
2:9	Hvilket er lettest, at sige til den værkbrudne: Dine Synder ere forladte, eller at sige: Staa op, og tag din Seng, og gaa?
2:10	Men for at I skulle vide, at Menneskesønnen har Magt paa Jorden til at forlade Synder,“ siger han til den værkbrudne:
2:11	„Jeg siger dig: Staa op, tag din Seng, og gaa til dit Hus!“
2:12	Og han stod op og tog straks Sengen og gik ud for alles Øjne, saa de alle bleve forfærdede og priste Gud og sagde: „Aldrig have vi set noget saadant.“